

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci

žalobce: **A. J.**
zast. Mgr. Lenkou Šrámkovou, advokátkou
se sídlem Aloise Jiráska 1367/1, 415 01 Teplice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 02 Hradec Králové,
v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2025, čj. KUKHK-DS-2025-28240-3,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 9. 2025, čj. KUKHK-DS-2025-28240-3, se zrušuje a věc se mu vrací k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 21.404 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí k rukám jeho zástupkyně.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl jako opožděné odvolání žalobce do rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové (dále také jen „správní orgán I. stupně“ nebo také „MMHK“) ze dne 26. 6. 2025, čj. MMHK/339884/2025/OP/Bek, sp. zn. SZ MMHK/192874/2025/OP/Bek. Uvedeným prvoinstančním správním rozhodnutím byl

žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), v souvislosti s porušením ustanovení § 4 písm. c) téhož zákona. Za to mu byla uložena pokuta ve výši 3.000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení v paušální výši 2.500 Kč.

II. Shrnutí žalobních bodů

2. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Označil jej za nezákonné proto, že odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí podal včasně.
3. Dle žalobce je nesporné, že odvolání bylo podáno dne 30. 7. 2025. Žalovaný vychází z toho, že rozhodnutí MMHK bylo žalobci doručeno dne 14. 7. 2025 tzv. fikcí doručení, tj. uplynutím zákonné úložní doby. Žalobce však činí toto datum doručení rozhodnutí sporným, a to z následujících důvodů.
4. Prvním důvodem je, že za žalobce jednala (zejména z důvodu jazykové bariéry) zmocněnkyně J. M., bytem xx. Ta podala jménem žalobce ze své datové schránky odpor proti příkazu, přičemž žalobce ihned po podání odporu zaslal správnímu orgánu plnou moc. Vzhledem k tomu, že žalobce byl zastoupen, měl MMHK doručovat své rozhodnutí do datové schránky zástupce, a teprve ode dne doručení zástupci se mohla odvíjet lhůta pro podání odvolání (§ 37 odst. 2 správního řádu). Zástupci žalobce však rozhodnutí doručeno nebylo.
5. Žalobce v této souvislosti připustil, že plnou moc neprozíravě zaslal MMHK obyčejným dopisem, a tedy nemá, jak její zaslání prokázat. Doručení plné moci MMHK je však dle jeho názoru zřejmé z okolností, že MMHK podaný odpor uznal a v řízení pokračoval. Z toho žalobce dovodil, že plná moc se dostala do jeho dispozice. I v případě, že by však plná moc MMHK vůbec nedošla, stíhala by MMHK povinnost vyzvat jej k odstranění vady podání (§ 37 odst. 3 správního řádu) a vyjasnění zastoupení, neboť se jednalo o zásadní otázku, která rozhodovala o tom, zda má být odpor akceptován a komu má být v řízení doručováno. Rozhodnutí MMHK zástupci doručeno nebylo, dle žalobce proto lhůta pro podání odvolání vůbec nepočala plynout. Má zato, že doručení rozhodnutí jemu samotnému je právně nevýznamné, protože od doručení zastoupenému nelze odvíjet běh lhůt.
6. Dle žalobce mu nebylo rozhodnutí MMHK ani doručeno dne 14. 7. 2025 (fikcí), protože nebyly splněny podmínky pro uplatnění fikce doručení. Rozhodnutí mu tak bylo doručeno až dne 16. 7. 2025, kdy bylo vloženo do jeho domovní schránky a on se s ním seznámil. Uvedl, že rozhodnutí MMHK bylo doručováno zásilkou č. RR6929166252F, přičemž k účinku doručení fikcí nemohlo dojít, protože mu sice byla do poštovní schránky vložena výzva k vyzvednutí zásilky, avšak nebylo k ní připojeno poučení o právních důsledcích uložení zásilky, ve kterém by byl též označen odesílající správní orgán.
7. Žalobce s poukazem na § 23 odst. 4 a 5 správního řádu uvedl, že do schránky mu nebylo vhozeno poučení, a nebyl proto poučen o právních důsledcích uložení zásilky. Při doručování tak bylo postupováno v rozporu s právním předpisem a nemohlo dojít k účinku doručení fikcí.

8. Vložení řádného poučení do schránky adresáta je přitom podmínkou k tomu, aby došlo k fikci doručení. K tomu žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2024, čj. 1 As 191/2023-26, s tím, že právě uvedená podmínka nebyla splněna. Nedošlo tedy k účinku doručení fikcí při doručování rozhodnutí MMHK. Žalobce uvedl, že proto správně odvinul lhůtu pro podání odvolání ode dne, kdy mu bylo rozhodnutí MMHK vhozeno do schránky, k čemuž došlo dne 16. 7. 2025. Dodal, že nesplnění podmínky, spočívající ve vložení poučení, dokazuje výzvou k vyzvednutí zásilky, na jejíž rubové straně není zaškrtnuto, že by poučení do schránky vloženo bylo.
9. Závěrem žalobce zrekapituloval, že rozhodnutí, kterým bylo jeho odvolání zamítnuto jako opožděné, je nezákonné, protože nebylo doručeno jeho zmocněnci a ani jemu samotnému nebylo doručeno v den, který žalovaný identifikoval jako den doručení rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Zrekapituloval průběh správního řízení a v reakci na žalobní námitky uvedl, že proti příkazu ze dne 25. 4. 2025 byl správnímu orgánu I. stupně dne 20. 5. 2025 doručen odpor z datové schránky J. M. Podání obsahovalo pouze podání odporu, v němž byly uvedeny údaje o žalobci, čj. MMHK/211483/2025/OP/Bek, a datum vydání rozhodnutí. Správní orgán akceptoval toto podání, pokračoval v řízení a předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 19. 6. 2025, k němuž se žalobce nedostavil, ač byl řádně a s dostatečným předstihem předvolán. Správní orgán ověřil z evidence řidičů adresu žalobce a to, že je osobou, která má občanství ČR (č. listu 20 správního spisu).
11. Dále žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 26. 6. 2025 doručil žalobci na adresu xx, a to fikcí. Na dodejce, která se vrátila správnímu orgánu je totiž uvedeno, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 3. 7. 2025, zásilka byla vložena do schránky dne 16. 7. 2025. Od 4. 7. 2025 začala běžet 10denní lhůta, písemnost byla doručena dnem 14. 7. 2025. Poté běžela 15denní lhůta pro podání odvolání, která končila dne 29. 7. 2025. Dne 1. 8. 2025 bylo správnímu orgánu doručeno odvolání žalobce předané k poštovní přepravě dne 30. 7. 2025, tedy po uplynutí lhůty pro odvolání. Dle žalovaného nabylo prvostupňové rozhodnutí dne právní moci 30. 7. 2025. Dodal, že po celou dobu řízení nebyla správnímu orgánu I. stupně doručena plná moc k zastupování zmocněncem a žalobce ani možnost zastoupení nezmínil.
12. Dle žalovaného je zřejmé, že odvolání bylo podáno opožděně. Má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě a že posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným, (a ničím nevyvráceným) skutečnostem.

IV. Replika žalobce, vyjádření žalovaného k replice a další reakce žalobce

13. Žalobce v replice na vyjádření žalovaného uvedl, že v žalobě podrobně popsal jednání jeho zmocněnkyně, která ve věci podala odpor, a že plná moc byla správnímu orgánu zaslána. Žalovaný pouze konstatoval, že plná moc ve spise založena není, avšak nevysvětluje však, proč byl odpor podaný třetí osobou akceptován a proč správní orgán dále v řízení pokračoval, aniž by otázku zastoupení jakkoli procesně vyjasnil postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu. Tvrzení žalovaného je tedy zatíženo logickou vadou, protože pokud by plná moc nebyla správnímu orgánu doručena, pak by nebyl odpor uznán. Žalovaný tak

pomíjí, že pokud měl o existenci zastoupení pochybnosti, byl povinen odstranit vady podání a postavit najisto, kdo je oprávněn za žalobce jednat a komu mělo být doručováno.

14. Žalobce žalovanému vytkl i to, že se nijak nevypořádal ani se žalobní námitkou, že při doručování nebyly splněny zákonné podmínky pro vznik fikce doručení a zcela pomíjí tvrzení, že do domovní schránky nebylo vloženo poučení o právních důsledcích uložení zásilky. Stejně tak žalovaný nereagoval na citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu a nijak nezpochybňuje žalobní tvrzení o skutečném seznámení žalobce s rozhodnutím až dne 16. 7. 2025 po vhození zásilky do schránky.
15. Žalovaný v reakci na repliku žalobce zopakoval, že na dodejce, která se vrátila správnímu orgánu I. stupně, bylo uvedeno, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky, zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 3. 7. 2025, zásilka byla vložena do schránky dne 16. 7. 2025. Od 4. 7. 2025 začala běžet 10denní lhůta, písemnost byla doručena dne 14. 7. 2025. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 7. 2025 a žalobce podal odvolání (k poštovní přepravě jej předal dne 30. 7. 2025) po uplynutí lhůty pro odvolání. Žalovaný neměl k dispozici Výzvu k vyzvednutí zásilky/Potvrzení o převzetí zásilky, která byla předložena až v soudním řízení. Nemohl proto činit kroky k ověření informací a chybějících informací na ní uvedených. Navrhl proto výslech poštovní doručovatelky, která prováděla doručení písemnosti a vyplňovala jak údaje na předmětné výzvě, tak i na dodejce.
16. Žalobce v reakci na zmíněné vyjádření žalovaného zopakoval, že k fikci doručení nemohlo dojít, neboť žalobci nebylo do schránky vloženo poučení. Za důležitější proto považuje, že není sporu o tom, že zásilka s rozhodnutím mu byla vložena do schránky dne 16. 7. 2025, tímto dnem se s ní fakticky seznámil, a proto podal odvolání dne 30. 7. 2025 při zachování odvolací lhůty. Akceptuje, že žalovaný nemusel mít povědomí o vadném doručování, je však na Magistrátu města Hradec Králové, aby případné pochybení provozovatele poštovních služeb řešil právě s ním. Dodal, že v podaném odvolání uvedl nejen datum vydání rozhodnutí, ale též datum jeho doručení. Žalovaný tak sice nedisponoval Výzvou k vyzvednutí zásilky, avšak disponoval informací o tom, že žalobce považuje rozhodnutí za doručené ke dni 16. 7. 2025. Pokud se tedy žalovaný nepokusil datum doručení rozhodnutí objasnit, byť věděl, že na něj žalobce nahlíží odlišně, pak nemůže úspěšně namítat, že příslušnými informacemi nedisponoval.
17. Žalobce znovu uvedl, že žalovaný měl vyjasnit, komu mělo být rozhodnutí doručováno, neboť mu musel být ze spisu zřejmý zásadní nesoulad, když odpor byl podán z datové schránky J. M., jejíž plnou moc údajně ve spise nenalezl. Zároveň jde o otázku, která má podstatný vliv na posouzení včasnosti odvolání. Byl-li totiž účastník zastoupen, pak je nutné odvíjet odvolací lhůtu ode dne doručení rozhodnutí zástupci. K navrženému výslechu poštovní doručovatelky žalobce vyjádřil neutrální stanovisko s tím, že připomněl, že zásilka měla být doručována na začátku července 2025, tzn. před více než osmi měsíci.

V. Jednání soudu

18. Jednání před soudem dne 9. 4. 2026 se za stranu žalující nikdo nezúčastnil, žalovaný se z jednání omluvil.
19. Při jednání krajský soud přistoupil k ověření některých skutkových otázek a doplnil dokazování. Předně provedl důkaz originálem Výzvy k vyzvednutí zásilky ze dne 3. 7. 2025, kterou soudu zaslal žalobce (byla založena jako příloha A soudního spisu). Z ní

je zřejmé, že na její zadní straně není zaškrtnuto políčko „K této výzvě je připojeno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky“.

20. Dále soud provedl důkaz vyjádřeními pošty ze dne 27. 1. 2026 a ze dne 13. 2. 2026 (založeny na č. l. 25 a 38 soudního spisu) k žádosti soudu o vysvětlení rozporu mezi údajem uvedeným ve výzvě k vyzvednutí zásilky a údajem na dodejce ohledně zanechání poučení. V nich Česká pošta, s. p., sdělila, že při dodání předmětné zásilky byla do domovní schránky adresáta vložena výzva k vyzvednutí zásilky spolu s poučením a že tuto skutečnost zapoměla doručovatelka zaznamenat na výzvu. Poté upřesnila, že uváděnou skutečnost ověřila z vyjádření příslušné listovní doručovatelky Š. S. Dodala, že výzvy k vyzvednutí zásilky spolu s poučením jsou dodávány jako obyčejné listovní zásilky, a proto nejsou na poště žádným způsobem evidovány.
21. Krajský soud provedl dále důkaz výsledkem listovní doručovatelky Š. S. jako svědka. Ta popsala, jak postupuje při doručování zásilek do vlastních rukou, pokud není adresát zastížen, a uvedla, že průměrně denně doručuje zásilek do vlastních rukou cca 25. Po předložení dodejky k předmětné zásilce k nahlédnutí (založené na č. l. 25 správního spisu, kopie této dodejky je založena též na č. l. 21 soudního spisu) svědkyně potvrdila, že jde o zásilku, kterou doručovala, a popsala, jak při doručení postupuje. Na tuto konkrétní zásilku si však po tak dlouhé době již nevzpomíná. Po předložení tiskopisu Výzva k vyzvednutí zásilky/Potvrzení o převzetí zásilky ze dne 3. 7. 2025 (založené jako příloha A soudního spisu, její fotokopie je založena na č. l. 8 a 9 soudního spisu) svědkyně uvedla, že jde o výzvu, kterou vyplňovala, avšak ani na vyplňování této konkrétní výzvy se již nepamatuje. Uvedla, že si je však jistá, že určitě zanechala jako vždy současně s výzvou k vyzvednutí i příslušné poučení.
22. K dotazu soudu, proč není políčko o zanechání poučení zaškrtnuto, když tvrdí, že současně s výzvou k vyzvednutí zanechala v domovní schránce žalobce i příslušné poučení, svědkyně připustila, že to zapoměla zaškrtnout. Zopakovala, že poučení o následcích nevyzvednutí však určitě také vhodila do schránky, protože pokud je tam poučení, tak ho tam vždy dává. K dotazu, jak často se jí takovéto nedopatření (tj. nezaškrtnutí příslušného políčka) stává, uvedla, že se jí to ještě nikdy za 14 let, co roznáší poštu, nestalo.

VI. Posouzení věci krajským soudem

23. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Po prostudování předloženého správního spisu a projednání věci při nařízeném jednání, při kterém přistoupil k ověření některých skutkových otázek a doplnil dokazování, dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu shledal důvodnou.
24. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán I. stupně na základě oznámení přestupku a spisového materiálu o přestupku včetně fotodokumentace, který mu postoupila Policie ČR, Krajské ředitelství Královéhradeckého kraje, územní odbor Hradec Králové, dopravní inspektorát, vyhotovil dne 25. 4. 2025, příkaz o uložení pokuty za přestupek. Ten žalobce převzal osobně dne 12. 5. 2025.
25. Dne 20. 5. 2025 byl správnímu orgánu I. stupně doručen odpor proti příkazu, a to z datové schránky J. M. V tomto podání byly uvedeny konkrétní údaje o žalobci jako podateli

odporu a identifikováno rozhodnutí, proti kterému je odpor podán, a to datem vydání a číslem jednacím.

26. Správní orgán I. stupně následně pokračoval v řízení a předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 19. 6. 2025. Předvolání žalobce osobně převzal dne 9. 6. 2025, k jednání se však nedostavil. Dne 26. 6. 2025 vydal správního orgánu I. stupně rozhodnutí čj. MMHK/339884/2025/OP/Bek, jímž žalobce uznal vinným ze spáchání přestupku a uložil mu pokutu ve výši 3.000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení v paušální výši 2.500 Kč. Toto rozhodnutí doručoval žalobci. Na dodejce, která se správnímu orgánu I. stupně vrátila (je založena ve správním spise na č. listu 25), je uvedeno, že 1) adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky a že bylo zanecháno poučení, že 2) zásilka byla připravena k vyzvednutí dne 3. 7. 2025 a že 3) zásilka byla vložena do schránky dne 16. 7. 2025.
27. Dne 1. 8. 2025 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, které žalobce předal k poštovní přepravě dne 30. 7. 2025. Žalovaný odvolání zamítl jako podané opožděně.
28. Krajský soud posoudil žalobu v mezích jejího rozsahu a uplatněných žalobních důvodů.
29. Za stěžejní žalobní námitku ve věci lze označit námitku, že žalobci nebylo prvostupňové rozhodnutí doručeno fikcí dne 14. 7. 2025, ale až dne 16. 7. 2025, kdy bylo vloženo do jeho domovní schránky, protože pro uplatnění fikce doručení nebyly splněny podmínky.
30. Dle ustanovení § 23 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), platí, že *adresát se vyzve vložением oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout.*
31. Dle ustanovení § 23 odst. 5 správního řádu platí, že *zároveň s oznámením podle odstavce 4 se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu.*
32. Podmínkami fikce náhradního doručení se zabýval Nejvyšší správní soud již v rozhodnutí ze dne 20. 12. 2016, čj. 3 As 241/2014-41, (všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), v němž shrnul podmínky tak, že „*jsou jimi (i) doručování na správnou adresu, (ii) výzva adresátovi k vyzvednutí písemnosti včetně řádného poučení a (iii) marné uplynutí 10denní úložní doby, tedy nevyzvednutí doručované písemnosti na příslušné poště*“.
33. Z navazující judikatury Nejvyššího správního soudu pak vyplývá, že „*pokud by společně s výzvou k vyzvednutí zásilky (tj. tiskopisem „Výzva k vyzvednutí zásilky/Potvrzení o převzetí zásilky“)* nebylo v domovní schránce adresáta zanecháno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky, nemohlo by být rozhodnutí doručeno zákonem stanoveným způsobem, a nemohla by tak ani nastat fikce jeho doručení (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 9. 2021, čj. 10 As 423/2019-82, nebo ze dne 16. 1. 2024, čj. 1 As 191/2023-26, dále pak k obsahově obdobné úpravě v daňovém řízení rozsudek NSS ze dne 14. 4. 2014, čj. 2 Afs 69/2012-124, a ze dne 26. 11. 2020, čj. 6 Afs 231/2020 - 44).
34. V nyní projednávané věci tak bylo nutno ověřit, zda byly podmínky fikce náhradního doručení při doručení prvostupňového rozhodnutí žalobci skutečně dodrženy, tj. v tomto případě konkrétně podmínka, že společně s výzvou k vyzvednutí zásilky (tj. tiskopisem

„Výzva k vyzvednutí zásilky/Potvrzení o převzetí zásilky“) bylo v domovní schránce žalobce zanecháno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky.

35. K této skutečnosti měl krajský soud k dispozici listinný důkaz, tj. Výzvu k vyzvednutí zásilky/Potvrzení o převzetí zásilky, na které není zaškrtnuto políčko, že bylo v domovní schránce žalobce zanecháno poučení o právních důsledcích souvisejících s obsahem zásilky. Dále měl k dispozici svědeckou výpověď listovní doručovatelky, která je s uvedeným listinným důkazem v rozporu.
36. Svědkyně při svém výslechu vypověděla, že na doručování zásilky v této konkrétní věci si po tak dlouhé době již nevzpomíná. Uvedla, že tiskopis nazvaný Výzva k vyzvednutí zásilky/Potvrzení o převzetí zásilky ze dne 3. 7. 2025 vyplňovala, avšak na vyplňování této konkrétní výzvy se již nepamatuje. Uvedla, že v domovní schránce žalobce určitě jako vždy zanechala příslušné poučení současně s výzvou k vyzvednutí zásilky, přičemž současně uvedla, že políčko o zanechání poučení zapomněla zaškrtnout. Vypověděla, že si je jistá, že poučení o následcích nevyzvednutí zásilky určitě vhodila také do schránky, protože ho tam dává vždy.
37. Krajský soud nemá důvod zpochybňovat důvěryhodnost svědkyně, ani její dlouholetou bezchybnou praxi a nevyklučuje ani to, že mohlo dojít k opomenutí zaškrtnutí příslušného políčka v důsledku lidské chyby. Svědkyně působila věrohodně a soud uvěřil její výpovědi ohledně jejího doručování obecně, tj. že poučení vždy vkládá do schránky adresáta. Její výpověď, že poučení zanechala i v tomto případě a že jen zapomněla zaškrtnout příslušné políčko, je sice uvěřitelná, neboť její tvrzení o opomenutí vyznačení vyloučit nelze, ale má povahu rekonstrukce z obvyklého postupu, neboť svědkyně se na tento konkrétní případ již po tak dlouhé době nepamatovala. U opakované (rutinní) činnosti je přitom třeba rozlišovat mezi skutečnou vzpomínkou na konkrétní případ a dovozováním určité skutečnosti z toho, jak je obvykle postupováno.
38. Opomenutí zakřížkování údaje na předmětném tiskopisu samo o sobě sice nevyklučuje, že poučení bylo zanecháno, avšak k prokázání takové skutečnosti (a tedy prokázání splnění zákonných podmínek doručení) nepostačí její dodatečné dovození pouze z obvyklé praxe doručovatele. Platí, že zákon spojuje vznik právních účinků s prokazatelným splněním zákonných znaků doručení. Právě k tomuto účelu slouží vyznačení rozhodných skutečností na výzvě, která má dokumentační a kontrolní funkci. Údaje, které zákon předpokládá zaznamenat na uvedenou výzvu, přitom nejsou samoúčelné – mají umožnit následnou kontrolu doručení. Uvedený listinný důkaz plní dokumentační funkci a je to bezpochyby primární důkaz o tom, jak postup při doručování proběhl. V daném případě výpověď svědkyně, která listinu vyplňovala, k vyvrácení údaje obsaženého v listinném důkazu Výzva k vyzvednutí zásilky/Potvrzení o převzetí zásilky (tj. v tomto případě nevyplněného políčka o zanechání poučení) bez dalšího nepostačila, neboť svědkyně sama připustila, že se na tento konkrétní případ již nepamatuje, a šlo tak o její subjektivní přesvědčení, že příslušné poučení zanechala ve schránce. Skutečnost, že poučení o následcích nevyzvednutí zásilky bylo v tomto konkrétním případě vloženo do schránky žalobce, tak nebyla jednoznačně prokázána a zůstala v rovině „tvrzení proti tvrzení“. V pochybnostech je přitom třeba důkazní situaci hodnotit ve prospěch adresáta a nikoli ve prospěch toho, kdo z doručení vyvozuje právní následky.
39. S ohledem na uvedenou důkazní situaci, nemohl krajský soud dojít k jinému závěru, než že žalovaný neunesl své důkazní břemeno ohledně skutečnosti, že žalobce byl poučen dle

ustanovení § 23 odst. 5 správního řádu. Přitom pokud žalobce nebyl poučen o následcích nevyzvednutí si výzvy (resp. nebylo prokázáno, že poučen byl), nebyla naplněna podmínka uvedená v ustanovení § 23 odst. 5 správního řádu nutná k dovození fikce doručení prvostupňového rozhodnutí ze dne 26. 6. 2025 dle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu dnem 14. 7. 2025. Za této skutkové situace, tak závěr žalovaného o opožděnosti odvolání žalobce nemůže obstát a žalobou napadené rozhodnutí muselo být jako nezákonné zrušeno.

40. V dalším žalobním bodě žalobce namítal, že za něj v řízení jednala zmocněnkyně J. M., která jeho jménem podala odpor proti příkazu (ze své datové schránky), a protože
41. prvostupňové rozhodnutí jí jako zástupci nebylo doručeno, že lhůta pro podání odvolání proto vůbec nepočala plynout.
42. Ze správního spisu vyplývá, že proti příkazu ze dne 25. 4. 2025 o uložení pokuty za přestupek byl správnímu orgánu I. stupně doručen dne 20. 5. 2025 odpor, a to z datové schránky J. M. Podaný odpor obsahoval údaje o žalobci jako podateli odporu a identifikaci rozhodnutí (datem vydání a číslem jednacím), proti kterému byl odpor podán. K odporu nebyla přiložena žádná plná moc. Pokud tedy měl být odpor podán v zastoupení žalobce, nedostatek tohoto podání spočíval v absenci plné moci aj. M. měla být správním orgánem vyzvána k doložení plné moci opravňující ji jednat jménem žalobce. To však správní orgán I. stupně neučinil, a aniž by ověřil, že J. M. jako vlastník datové schránky skutečně jednala jako zástupkyně žalobce, podaný odpor akceptoval a pokračoval v řízení.
43. Lze souhlasit se žalobcem v tom, že správní orgán I. stupně postupoval procesně zcela nesprávně, když J. M. nevyzval k doložení plné moci, a přesto podaný odpor považoval za úkon žalobce jako účastníka řízení. Jak je pak zřejmé ze správního spisu, žalobce ani jeho „zástupkyně“ příslušnou plnou moc nepředložili ani následně, tudíž jeho zastoupení nebylo nijak doloženo. Nicméně v tomto konkrétním případě je zřejmé, že J. M. neučinila předmětné podání (odpor) za žalobce bez jeho vědomí, neboť měla k dispozici veškeré potřebné údaje ohledně probíhajícího přestupkového řízení s jeho osobou, a ze žaloby vyplývá, že žalobce chtěl, aby jej zastupovala, dokonce tvrdí, že plnou moc pro zastupování správnímu orgánu I. stupně následně po podání odporu zaslal. Zmíněnou procesní vadou v postupu správního orgánu tak za popsané situace nebyl žalobce nijak poškozen na svých právech, neboť podaný odpor v jeho věci byl akceptován, v řízení bylo pokračováno a žalobce byl předvoláním ze dne 21. 5. 2025 předvolán k ústnímu jednání na den 19. 6. 2025 s tím, že byl současně poučen o tom, že na konci ústního jednání má právo seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Předvolání si žalobce převzal osobně dne 9. 6. 2025 (viz doručenka na č. l. 18 správního spisu), k jednání se však bez omluvy nedostavil a tato svá práva nevyužil. Není proto pravdou, jak namítal v odvolání, že chtěl při jednání předložit důkazy, ale že mu žádné předvolání nepřišlo. Nesprávným postupem správního orgánu spočívajícím v nezaslání výzvy J. M. k doložení plné moci pro podání odporu tedy žalobce nebyl zkrácen na svých právech, protože odpor v jeho věci byl akceptován i bez doložení jeho zastoupení.
44. Nelze však již souhlasit s názorem žalobce, že i prvostupňové rozhodnutí mělo být doručeno této zástupkyni, a protože nebylo, že lhůta pro podání odvolání vůbec nepočala plynout.
45. Žalobcovu tvrzení vyplývajícímu z uvedené námítky, tj. že zastoupení J. M. mělo platit nejen pro podání odporu, ale i pro celé správní řízení (tedy i pro doručení rozhodnutí)

totiž vůbec nic nenasvědčuje, a to zejména ani samotný postup žalobce ve správním řízení. Jak je již uvedeno výše, žalobce ani jeho „zástupkyně“ žádnou plnou moc v průběhu správního řízení nepředložili. Přestože odpor proti příkazu byl zaslán z datové schránky J. M., následně podal proti prvostupňovému rozhodnutí ze dne 26. 6. 2025 odvolání (ze dne 28. 7. 2025) již sám žalobce, stručně jej odůvodnil a navrhl zrušení rozhodnutí. Odvolání sám podepsal a správnímu orgánu I. stupně zaslal prostřednictvím České pošty, a. s. Ani v tomto podání přitom nikterak nezmínil, že by byl ve věci zastoupen J. M. (ani nikým jiným). Ve správním spise žádná plná moc založena není a nic nenasvědčuje tomu, že by se z něho snad „ztratila“, jak naznačuje žalobce.

46. Jestliže žalobce tvrdí, že plnou moc správnímu orgánu I. stupně zaslal obyčejným dopisem, a proto nemá, jak její zaslání prokázat, taková skutečnost jde k jeho tíži. Z jeho následného jednání ve správním řízení po podání odporu však lze bez důvodných pochybností dovodit, že plná moc, pokud byla pro J. M. vyhotovena, jí byla udělena pro podání odporu, nikoliv pro celé správní řízení. Za popsanych okolností tak nebyl žádný důvod doručovat prvostupňové rozhodnutí J. M. Ostatně žalobce si v této souvislosti i protiřečí, jestliže namítá, že proti rozhodnutí podal odvolání dne 30. 7. 2025 při zachování odvolací lhůty, protože se ním fakticky seznámil dne 16. 7. 2025 (kdy mu zásilka byla vhozena do schránky), přičemž současně namítá, že vzhledem k tomu, že rozhodnutí nebylo doručeno jeho zástupkyni (ač mělo), že lhůta pro podání odvolání vůbec nepočala plynout.

VII. Závěr a náklady řízení

47. S ohledem na shora uvedené krajský soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. V dalším řízení bude žalovaný vázán právním názorem soudu v tomto rozsudku vysloveným (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
48. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci byl úspěšný žalobce, krajský soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení spočívajících v náhradě zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč a náhradě nákladů právní služby poskytnuté advokátkou, jejíž odměna vychází z vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. Ta učinila ve věci tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žalobního návrhu a replika k vyjádření žalovaného) po 4.620 Kč, k tomu má nárok na úhradu 3 režijních paušálů po 450 Kč (§ 9 odst. 4 písm. d/ a § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupkyni žalobce jako společníku advokátní kanceláře registrované jako plátce DPH byla odměna a náhrady povýšena o hodnotu této daně ve výši 21 %, tj. o částku 3.194 Kč (§ 14a advokátního tarifu). Celkem tedy činí důvodně vynaložené náklady řízení žalobce před krajským soudem 21.404 Kč.
49. Krajský soud zavázal žalovaného povinností tyto prokázané náklady řízení uhradit k rukám jeho zástupkyně, která je advokátkou (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).
50. Pro úplnost lze dodat, že krajský soud nepřiznal žalobci náhradu nákladů za kvadrupliku ze dne 18. 3. 2026 podanou jeho zástupkyní, neboť šlo *de facto* o opakování argumentace uvedené již v jeho replice ze dne 29. 1. 2026 na vyjádření žalovaného.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.). Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a odst. 1, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 14. dubna 2026

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně